

Kívül-belül

Előfohász „Esznek az alázatosak, és jóllaknak, dicsérik az Urat, akik őt keresik. Szívetek legyen vidám mindenkor! A föld legvégéig mindenkinek eszébe jut az Úr, és megtérnek hozzá, őelőtte borul le a népek minden nemzetsége. Mert az Úr a királyi hatalom, ő uralkodik a népeken. (Zsolt 22,27-29).” Ámen.

Gyülekező ének: 485.dicséret: „Jézus Krisztus, szép fényes hajnal...”

Fennálló ének: 51. zsoltár: 1.: „Úr Isten, kérlek, kegyelmezz nékem...”

Fő ének: 235. dicséret: „Hallgass meg minket nagy Úristen...”

Köszöntés: „Hetven év múlva az Úr meglátogatja Tíruszt, és az ismét megkapja bérét, mert paráználkodni fog a világ minden országával a föld színén. De keresete és bére egyszer még az Úr szent tulajdona lesz. Nem teszik a kincstárba, hogy ott őrizgessék, hanem azoké lesz ez a kereset, akik az Úr színe előtt laknak, hogy jóllakásig ehessenek, és szép ruhába öltözhessenek. (Ez 23, 17-18).” Ámen.

Lekció: Márk evangéliuma 7. fejezet, 1-23. versei:

„Köré gyűltek a farizeusok és néhányan az írástudók közül, akik Jeruzsálemből jöttek, mert észrevették, hogy némelyik tanítványa tisztátalan, vagyis mosatlan kézzel eszik. A farizeusok és általában a zsidók ugyanis addig nem esznek, míg meg nem mosták a kezüket egy maréknyi vízzel, mert ragaszkodnak a vének hagyományához, és amikor hazamennek a piacról, addig nem esznek, míg meg nem mosakodtak. Sok egyéb más is van, amit hagyományként átvettek és őriznek, amilyen például a poharak, korsók, rézedények és fekhelyek megmosása. Megkérdezték tehát tőle a farizeusok és az írástudók: Miért nem élnek a te tanítványaid a vének hagyománya szerint, és miért esznek tisztátalan kézzel? Ő pedig ezt válaszolta nekik: Ti képmutatók, igazán illik rátok Ézsaiás próféta szava, amint meg van írva: „Ez a nép csak ajkával tisztel engem, de szíve távol van tőlem. Pedig hiába tisztelnek engem, ha emberi tanításokat és parancsolatokat tanítanak.” Az Isten parancsolatát elhagyva az emberek hagyományához ragaszkodtok. Ezt is mondta nekik: Szépen félreteszitek az Isten parancsolatát, hogy helyébe állíthassátok a magatok hagyományát. Mert Mózes ezt mondta: „Tiszteld apádat és anyádat”, és ezt: „Aki gyalázza apját vagy anyját, halállal bünhődjék.” Ti pedig így beszéltek: Ha ezt mondja valaki apjának vagy anyjának: korbán, vagyis áldozati ajándék az, amivel kötelességem volna téged megsegíteni, akkor már nem engeditek, hogy bármit is tegyen apjáért vagy anyjáért; és így érvénytelenné teszitek az Isten igéjét a ti továbbadott hagyományotokkal. De sok más ehhez hasonlót is tesztek. Ismét odahívta a sokaságot, és így szólt hozzájuk: Hallgassatok rám mindnyájan, és

értsetek meg! Nincs semmi, ami kívülről az emberbe jutva tisztátalanná tehetné őt; hanem ami kijön az emberből, az teszi tisztátalanná. Ha valakinek van füle a hallásra, hallja! Amikor azután a sokaságot elhagyva bement a házba, megkérdezték tanítványai a példázatról. Ő pedig ezt mondta nekik: Ti is ennyire értetlenek vagytok? Nem értitek, hogy ami kívülről megy be az emberbe, az nem teheti tisztátalanná, mert nem a szívébe megy, hanem a gyomrába, és az árnyékszékbe kerül? Jézus ezzel tisztának nyilvánított minden ételt, és hozzátette: Ami az emberből kijön, az teszi őt tisztátalanná. Mert belülről, az ember szívéből jönnek elő a gonosz gondolatok, paráznaság, lopás, gyilkosság, házasságtörés, kapzsiság, gonoszság, csalás, kicsapongás, irigység, rágalmazás, gőg, esztelenség. Ezek a gonoszságok mind belülről jönnek, és teszik tisztátalanná az embert.“

Előima: Kezem ma feléd nyújtom, Szabadítóm, Jézusom, és élő hitért, tiszta látásért, és bensőséges közösségért fohászok. Tudom, hogy harc az élet és célba érni, ahol várnak rám a révpartok, csak Veled és Általad lehet. Könyörgöm, Megváltóm, kormányozzon engem a hit, mert ma is egyedül Hozzád tartok. Megragadlak hitemmel és nem engedlek el. Fohászok, hogy készíts arra, éjjen jól a lámpásom. Mindig forgassam szívemben szent Igédet. Esedezem, adj alkalmat még, Uram! A megértésnek és az elfogadásnak az alkalmá legyen a mai igehallgatás is. Az imádságnak a lehetőségét add meg nekem, hogy élő és szent kapcsolatban legyek Veled. A lelki énekeken keresztül örvendeztesd meg, de legfőképpen azért imádkozom, hogy jelenlétedben megmártózzak, Lelked által épüljek, gyengeségeimet és félelmeimet Nálad hagyjam, betegségemből hit által gyógyuljak és megtapasztaljam, hogy az erős vár mögött oltalomra találok. Nagy vagy Te Uram, és nagyok a Te tetteid, cselekedj ma is, hogy Veled éljek és Veled halljak. Ámen.

Igehirdetés előtti ének: 165. dicséret 5. verse: „Egyszerűvé formálj...”

Textus: Márk evangéliuma 7. rész 24-30. versei: „*Onnan elindulva elment Tírusz vidékére. Bement egy házba, és nem akarta, hogy bárki is tudjon róla. De nem maradhatott titokban, mert azonnal tudomást szerzett róla egy asszony, akinek a leányában tisztátalan lélek volt, eljött hozzá, és a lába elé borult. Ez az asszony görög volt, sziroföníciai származású, és azt kérte, hogy űzze ki az ördögöt a leányából. Jézus ezt mondta az asszonynak: Hadd lakjanak jól először a gyermekek, mert nem jó elvenni a gyermekek kenyerét, és odadobni a kutyáknak. Az pedig így válaszolt neki: Uram, a kutyák is esznek az asztal alatt a gyermekek morzsáiból. Jézus ezt mondta neki: Ezért a szavadért, mondom, menj el, leányodból kiment az ördög. Amikor hazaért az asszony, látta, hogy gyermeke az ágyon fekszik, és az ördög már kiment belőle.“*

Ünneplő keresztyén gyülekezet, drága testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Jézus eddig arról beszélt, hogy mi a tiszta és mi a tisztátalan, majd felállt és elment a tisztátalanok vidékére. Eddig ült, megjegyzéseket fűzött ahhoz, hogyan kell Istent dicsérni, majd arról beszélt, hogyan kell a Szentírást értelmezni az atyák hagyományaival szemben, de ezután, már nem magyaráz, hanem feláll. A népért és a nép ellenében feláll. Tírusz vidékére ment. A pogányok földjére vándorolt. Ez nem a gadariaiak földje, ahol disznónyáj legelészik, ez az a vidék, amelyikről legtöbbet a nagyprófétáknál: Ézsaiás, Jeremiás és Ezékiel könyveiben olvasunk. (ld. Ézs 23; Jer 25; 27; 47; Ez 25-26) Hajóikról és kereskedelmükről voltak híresek. Kevély és büszke nép, mindazért, amit elért. Nagyhatalommá lett. Jézus azonban itt sem a fővárost, hanem egy házat, hajlékot keres fel, ahol szinte inkognitóban akar meghúzódni. De nem lehet eltitkolni, hogy kicsoda Jézus. Jézus itt pihenni akar. Egy olyan vidéken, ahol pezseg az élet, Ő imádkozni szeretne. Egy olyan helyen, ahol a pénz az Úr, ahol a dicsőségen van a hangsúly, Krisztus el- és megbújni akar. Imádságával akarja megszentelni ottlétét. El akar rejtőzni ott, ahol nincs rejtékhely. Egy ház, egy háztartás, egy hajlék, az én menedékházam. Kedves Testvérek! Jézus jelenléte vonzó. Jézus fellépése hatalom és dicsőség. Ahol Ő megjelenik, ott nem lehet elrejtőzni. Ő maga sem tud elbújni, mert a nyugalom, a feltöltekedés színhelye egyszerre válik a szolgálat színterévé. Az a Jézus, aki megpróbál csendben, meghúzódva, egy házban maradva elbújni, megtalálható, hiszen már csak a 12 tanítványa jelenléte felkavarja ezt a vidéket. A galileaiak magasságukról és beszédes vérmérsékletükről voltak híresek. Mindenki számára Jézus elérhető még az Ő személyes csendessége, félrevonulása idején is. Jézus szüntelenül munkálkodik. Számára nincs eltékozolt idő, számára mindig alkalmas idő van: kairos, méghozzá arra, hogy szolgáljon, szóljon és cselekedjen. Ekkor bukkan fel egy asszony, akinek a családjában a legnagyobb probléma gyermeke állapota. Nyilvánvaló, hogy a tisztátalan lélekkel megszállt

gyermeket nem vezetheti Jézus elé. Leányának szüksége van Jézusra. Ő is tud Jézusról, hallott ide érkezéséről, és most ölére rohan. Ez a nő Jézus lábaihoz borul, meghódol lelke Jézus előtt. A kevély és büszke nép képviselője Jézus lábai előtt hever. Egyszerre ez a nő kifejezi, hogy Jézus Isten és egyedül Ő képes segíteni. Egyedül Ő tudja az ő baját orvosolni. Egy teljesen más világból, a görög világ minden istenségét ismerve, mégis Jézus előtt borul le. A görög nő. A szép nő. A boldog nő. A hellén világ képviselője, egyszerre ott hever Jézus lábai előtt. Nincs minden rendben. Olyan mély leírás van származásáról, mintha ma azt mondanánk, hogy mi európaiak vagyunk. Márk olyan mélyen foglalkozik ennek a nőnek a származásával, mintha ez lényegesebb volna, mint az, hogy mi a baj a családjában. Márk ezzel kifejezi, hogy Ő nem zsidó. Ez bizony egy pogány nő. Velejéig romlott közegből, helyi görög asszony, nem pedig helenizált, vagyis görög zsidó. Kétség nélkül egy pogány nővel van Jézusnak dolga. Nekünk nem gond, de egyszerre Jézus válasza meglepő és kemény. Mintha azt mondaná: Várj a sorodra! Először a gyermekek, majd utána a kutyák. Itt tudnunk kell, hogy Tírusz gazdagsága hatalmas volt, de kenyere ennek a népnek nem volt. A tengerpart vonzó, busás jövedelmet hozó, de a tenger melletti hegyvonulatok mögött megbúvó nép rá volt utalva Galilea vidékére, ahol a mag százszoros termést hozott. Sőt amikor éhínség volt, akkor ezek a minden hájjal megkent tírusziak szinte a zsidók asztaláról vették el a kenyeret. Jézus visszavág. Jézus visszaüt. A kenyeret, az élet kenyerét először a gyermekeknek kell eljuttatni. Van egy sorrend. Van egy rendszer. Isten így döntött, először a keménynyakú nép, a „kéz mosásra” utasító nép, akit az Úr irgalommal megszánt. Először a gyermekeknek, akiknek törvényét nem a kőtáblákra, hanem a hússzívükbe akarja bevésni (ld. Jer 31,33), majd a pogányok. Micsoda kép Jézus ajkáról saját népéről. Azokat, akik elutasították, akik megvetették, mégis Isten szemüvegén keresztül nézi. Úgy beszél róluk, mint Hóseás próféta annak idején. (ld. Hós 11) Gyermekek, Isten népe. Izráel, mint gyermek. Izráel, mint akinek szeretetteljes

vezetésre és hamisíthatatlan lelki tejre (IPt 2,2), kenyérre van szüksége. Micsoda kegyelem ez. Jóllakatni a gyermekeket, ez Jézus feladata. Micsoda küldetésnyilatkozat Izráel irányába. Lakjanak jól először a gyermekek. Ők az elsők. Ők vannak az első helyen. Izráel az első. Milyen fontos ezt tudatosítani. Istennek választott népe, Izráel. Hány megjegyzésünk volt, van, és lesz még velük kapcsolatban. Istennek választott népe, Izráel. A lelki Izráelnek, a ma élő keresztyén közösségeknek is meg kellene tanulnia, Isten sorrendjét. Nehéz ezt elfogadni. Nehéz ezt belátni. Nagyon kemény beszéd ez. De! A fájdalommal teli asszony nem engedi magát eltántorítani. Jézusnak igazat ad, de Ő neki egy morzsa kell a kegyelemből. Még nem is a 12 teli kosár maradéka kell neki, hanem csak a morzsákból. Morzsák. Ő nem akar első lenni, neki megfelel az utolsó hely is. Neki Jézusból és Jézustól az a morzsa kell, ami a gyermekek asztaláról le hull. Micsoda hozzáállás. Ebben a görög nőben egy porcika gondolkodás sincs abból, amit a tírusziakról leírtak a próféták. Az a nép nem első, hanem a legelső akart lenni. Kevély, büszke, rátarti volt mindig. Jézus azonban mást tapasztalt ezen a vidéken. Mintha helyet cseréltek volna a választottak és a tírusziak. Ennek a nőnek a morzsákból kell. Az echte pogánynőnek csak egy piciny falat kell abból a gazdagságból, ami Izráelé Jézus által. Isai törzsökéből származó Messiás (Ézs 11,1), a királyi papsággá formált nép (II Móz 19,6), Ő, aki Izráel eltévedt juhainhoz van elsősorban küldve (ld. Mt 15,24), hitet talál Tírusz vidékén. A nő könyörög. A nő leborul. A nő megalázkodik. A nő, akit a tisztátalan kutyához hasonlítottak, nem tágit Jézus mellől. Ez a pogány nő egyszerre érzi, hogy ott van Isten asztala körül, és nem mehet el anélkül a morzsa nélkül, amely életet ment. Magát is, népét is, életét is teljesen átformálja Jézus szava. Újra értelmezi önmagát Jézus mellett. Újra látja létét, újra, még ha nem veszik emberszámba se. Ez az asszonyállat – ahogyan Károli Gáspár fordítja –, kér és könyörög, mert számára Jézus Isten. Ő tudja, hogy jó helyen van. Nem harcol Istennel, de küzd gyermekéért. Elfogadta másodrangú helyzetét, de nem megy el addig az Úr

asztalától, míg a morzsa nem az övé. Ő élni akar azzal, ami lehullik Isten népének az asztaláról. A hites szó pedig cselekvésre készíti Jézust. A pogány bizonyágtétel, az „akarom”, „a jobban akarom a morzsát, mint a kenyeret, vagy a 12 teli kosarat”, nagyobb érték Jézus számára, mint akármilyen más Izráelben. Jézus ezért jött a pogányok vidékére, hogy ilyen hitet találjon Izráelben. Azért jött, hogy ezért a buzgó hitért imádkozzon, és egy kutyától többet kap, mint magától a kiválasztott gyermekektől. Azok, akik a reménység gyermekei voltak, elutasították a Vele való bensőséges kapcsolatot. Fontosabb volt számukra a kéz, a lábmosás, mint az, hogy Istennel közösségben vagyunk. Ez a kutya, ez a pogánynő pedig felfogja, megérti, sőt könyörög, hogy Neki koinoniája, köze legyen Jézushoz, sőt nemcsak neki, hanem gyermekének. Kedves Testvérek! Ilyen lelki óhaj él szívünkben Jézussal kapcsolatban, mint a pogány nő szívében élt? Teljes kapcsolatban vagyunk Vele? Hogyan állunk meg Előtte? Érdemtelenül, leborulva, megalázkodva, Istenként tisztelve Őt, hogy látható legyen minden Belőle és Átala az életünkben és szeretteink életében? Mellette minden átértékelődik? Vele minden megváltozik? Átala gyermekek és nem jövevények leszünk? A hit útja magasabb út. A reménység ösvénye magasabb ösvény, mert *„nincs különbség zsidók és görögök között, mert mindenkinek ugyanaz az Ura, és ő bőkezű mindazokhoz, akik segítségül hívják őt, mert „aki segítségül hívja az Úr nevét, üdvözül (R 10,12-13).“* Jézus végül cselekszik. Otthon nem tud, mert a kezek fontosabbak, mint a szívek. Az elkülönülés lényegesebb, mint ami belül van. De itt még rejtőzködve is többet tud tenni, mert a pogány asszony szava mögött élő hit van. Az asszony, aki kereste és megtalálta, még akkor is, amikor rejtőzködött, elmondta Neki szorult helyzetét, kiöntötte Előtte szívét. A Jézusi elutasító hangnemre jön a szív teljes kitárulkodása, amit otthon hiába várt a gyermekektől. Ez a nő tudja, Jézusnak van hatalma, hogy mindenki hitét próbára tegye, de tud arról is, hogy a hit hegyeket mozdít meg. A hit szava eléri a gyógyulást a családban. A hit szava eljuttatja Jézust oda, ahol még soha nem

járt. A hit szava képes ma is morzsákat gyűjteni. A hit szava képes ma is valódi pogány nőt úgy Jézus elé állítani, mint egy törekeny cserépedényt és megvallani, hogy Kire van szüksége. Boldogság és üdv vár rád Jézus közelében, ha megvallod, átéled, elkéred a kegyelem morzsáit a gyermekek asztaláról. Tanulj meg helyesen kérni Jézustól, drága testvérem. Tanulj meg egyedül Jézustól kérni, drága hittestvérem. Legyen könyörgő szavad mögött élő bizonyosság, mely látja Jézusban a Megváltót, a Szabadítót, az Urat, Aki képes megcselekedni azt, amiért imádkozol. Nagy baj van, drága testvérek! A ma élő lelki Izráel is sokszor többet tanulhat a pogányok vidékén, mint Jeruzsálemben. Nagy baj van, drága testvérek! A ma élő lelki Izráel is figyelmeztetésként élheti meg ezeket a szavakat, mert elfelejtettük, hogy a mi életünkben milyen nagy csodákat eredményeztek azok a morzsák, amelyek életmentő jellegűek voltak egy-egy gyógyulásunk alkalmával. Jól élünk, kenyerünk gazdag, asztalunk teljes, gyermekeink egészségesek, legyen így, és koronázzon meg Isten kegyelmével mindent az életünkben, de soha ne feledjük el, hogy ott, ahol Jézus nem talál teljes hitet, teljes reménységet és az Ő gyógyító szeretetére áhítozó lelkeket, ott Ő nem tud segíteni. Ott, ahol az üdvösség, a mennyei boldogság ismeretlen, ott a legjobban ragaszkodnak a kegyelem asztaláról lehulló morzsákhoz. Ott, ahol Jézus rejtőzködik és pihenni akar, megmártózni az Atya közelségében, ott tesz csodát, ott fakad, ott magától megnyílnak a szívek, szabadulnak az emberek, mert a Belé vetett hit által, a Tőle nyert reménység által és az Átala kínált szeretetből meghallgatott imádság lesz. Ott és azok esznek jóllakásig, akik morzsákat kívántak a gyermekek asztaláról. Nem az extra-kívánságok hordozói, hanem az egy szükséges dolog teszi teljessé mindennapjainkat. Ott, ahol váltig állítjuk, hogy kutyából nem lesz szalonna, ott éppen a kutyák válnak engedelmes gyermekekké és húsvér templomokká. Isten szabadító tette leánnyá, gyermekké formálja a kutyákat. Tírusz megalázkodik, Izráel pedig felmagasztalja magát az Úr előtt. Ki lesz az első? Jézus mondja: *„De sok elsőből lesz utolsó, és utolsóból*

első (Mk 10,31).“ Ne feledjük, Jézus veszni a pogányt se hagyta, és szerte úzte a Sátán seregeit, a Szabadító elközelgetett Tírusz vidékére is. Felfedte titkát minden szív előtt, és Úr lett mindenütt. Bő imánk, hitbeli szavunk jusson Elébe, hogy hites szavunkért az Úrtól mi is megnyugtató választ nyerjünk: „menj el, leányodból kiment az ördög.” Ámen.

Utóima:

„A gyalázat összetörte szívemet, egészen belebetegedtem. Részvétre vártam, de hiába, vigasztalókra, de nem találtam (Zsolt 69,21).“

„Mert a vér a benne levő lélek által szerez engesztelést (IIIMóz 33,17).“

„– én, az Úr. De az a vér jel lesz a házakon, amelyekben vagytok. Ha meglátom a vért, akkor kihagylak benneteket, és nem ér majd a pusztító csapás titeket, amikor megverem Egyiptom földjét (IIMóz 12,12-13).“

„Jézus Krisztustól [...] aki szeret minket, és vére által megszabadított bűneinktől, aki országa népévé tett minket, papokká Isten, az ő Atyja előtt: övé a dicsőség és a hatalom örökkön-örökké. Ámen (Jel 1,5-6).“

„Nincsen azért most már semmiféle kárhóztató ítélet azok ellen, akik Krisztus Jézusban vannak, mert az élet Lelkének törvénye megszabadított téged Krisztus Jézusban a bűn és a halál törvényétől. [...] Mert akik test szerint élnek, a test dolgaira törekszenek, akik pedig Lélek szerint, a Lélek dolgaira. A test törekvése halál, a Lélek törekvése pedig élet és béke, ... (Róm 8,1-2.5-6).“

„Ekkor megkérdezték tőle: Mit tegyünk, hogy Istennek tetsző dolgokat cselekedjünk? Jézus ezt felelte nekik: Az az Istennek tetsző dolog, hogy higgyetek abban, akit ő küldött (Jn 6,28-29).“

„Élettel és szeretettel ajándékoztál meg, és gondviselésed őrizte lelkemet (Jób 10,12).“

Jézus mondja: Ti azért így imádkozzatok...

Adakozás: „A jótékonyaságról és az adakozásról pedig el ne feledkezzetek, mert ilyen áldozatokban gyönyörködik az Isten (Zsid 13,16).“

Áldás: „Legyőzték őt a Bárány vérével... (Jel 12,11).“ Ámen.

Záró ének: 471. dicséret: „Felbarátim drága Jézus zászlaja alatt...”